

Kyklops

Episode

[1] [Σιληνός]: Ὡ Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνους
[2] νῦν χῶτ' ἐν ἥβῃ τούμὸν εὔσθένει δέμας·
[3] πρῶτον μέν, ἡνίκ' ἔμμανὴς Ἡρας ὑπο
[4] Νύμφας ὄρείας ἐκλιπὼν ὕχου τροφούς·
[5] ἔπειτά γ' ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς
[6] ἐνδέξιος σῷ ποδὶ παρασπιστὴς γεγώς
[7] Ἐγκέλαδον ἵτεαν εἰς μέσην θενῶν δορὶ¹
[8] ἔκτεινα— φέρ' ἵδω, τοῦτ' ἵδων ὅναρ λέγω;
[9] οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκῦλ' ἔδειξα βακχίω.
[10] μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Αχιλῆος
καὶ νῦν ἐκείνων μείζον' ἔξαντλῶ πόνουν.

[100] Der Kommentartext wird erstellt, indem (Zeilennummer + "Kommentarsuffix" k) verwendet wird, und der gewünschte Text an genau die Stelle im translinear.txt gesetzt wird, an der der Kommentar später auch erscheinen soll.

[11] ἐπεὶ γὰρ Ἡρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
ληστῶν ἐπῶρσεν, ὡς ὁδηθείης μακράν,
[13] ἔγὼ πυθόμενος σὺν τέκνοισι ναυστολῶ
σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρᾳ
[15] αὐτὸς λαβὼν ηὕθυνον ἀμφῆρες δόρυ,
παῖδες δ' ἐρετμοῖς ἡμενοι γλαυκὴν ἄλα
[17] ροθίοισι λευκαίνοντες ἐζήτουν σ', ἄναδ.
ἡδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
[19] ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ²
ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
[21] ἵν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
ύκλωπες οίκοϋσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐσμὲν ἐν δόμοις
[24] δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ὡς λατρεύομεν
Πολύφημον· ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων
ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
[27] παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεφυκότες,
[29] ἔγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
μένων τέταγμαι τάσδε, τῶδε δυσσεβεῖ
Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος.
καὶ νῦν, τὰ προσταχθέντ', ἀναγκαίως ἔχει
[33] σαίρειν σιδηρῷ τῇδε μ' ἀρπάγη δόμους,
ώς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν
καθαροῖσιν ἄντροις μῆλά τ' ἐσδεχώμεθα.
ἡδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
ποίμνας. τί ταῦτα; μῶν κρότος σικινίδων
όμοῖος ὑμῖν νῦν τε χῶτε βακχίω
κῶμοι συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους
προσῆγτ' ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι;

Chor

Strophe

[41] [Χορός]: παῖ γενναίων μὲν πατέρων
[42] γενναίων τ' ἐκ τοκάδων,
[43] πᾶ δή μοι νίση σκοπέλους;
[44] οὐ τᾶδ' ὑπήνεμος αὔρα
[45] καὶ ποιηρὰ βοτάνα;
[46] δινᾶέν θ' ὕδωρ ποταμῶν
[47] ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν
[48] τρων; οὐ σοι βλαχαὶ τεκέων;

Mesode

[49] [Χορός]: —ψύττ· οὐ τᾶδ' οὕ; οὐ τᾶδε νεμῆ
[50] κλιτὺν δροσεράν;
[51] ώή, ρίψω πέτρον τάχα σου
—ϋπαγ' ὥ ὑπαγ' ὥ κεράστα—
[53] μηλοβότα στασιωρὸν
[54] Κύκλωπος ἀγροβάτα.

Antistrophe

[55] [Χορός]: σπαργῶντας μαστοὺς χάλασον·
[56] δέξαι Θηλαῖσι σπορὰς
[57] ἀς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις.
[58] ποθοῦσί σ' ἀμερόκοιτοι
[59] βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
[60] εἰς αὐλὰν πότ' ἀμφιβαλεῖς
[61] ποιηροὺς λείπουσα νομοὺς
[62] Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων;
[62a] —νύττ· οὐ τᾶδ' οὕ; οὐ τᾶδε νεμῆ
[62b] κλιτὺν δροσεράν;
[62c] ώή, ρίψω πέτρον
τάχα σου
[62d]

[62e]

[62f]

Epode

[63] [Χορός]: οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ
[64] Βάκχαι τε θυρσοφόροι,
[65] οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ
[66] κρήναις παρ' ὑδροχύτοις,
[67] οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες·
[68] οὐδ' ἐν Νύσα μετὰ Νυμφᾶν

[69] ίακχον ίακχον ώδαν
[70] μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,
[71] ἀν Θηρεύων πετόμαν
[72] Βάκχαις σὺν λευκόποσιν
[73] ὡ φίλος·
[74] ὡ φίλε Βακχεῖε, ποῖ οἰοπολεῖς;
[75] ποῖ ξανθὰν χαίταν σείεις;
[76] ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος
[77] Θητεύω Κύκλωπι
[78] τῷ μονοδέρκτᾳ δοῦλος ἀλαίνων
[79] σὺν τῷ τράγου χλαίνα μελέα
[80] σᾶς χωρὶς φιλίας.
[81]

Episode

- [82] [Σιληνός]: σιγήσατ', ὡ τέκν', ἄντρα δ' ἐς πετρηρεφῆ
[83] ποίμνας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.
[84] [Χορός]: χωρεῖτ· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;
[85] [Σιληνός]: ὥρῳ πρὸς ἀκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος
[86] κώπης τ' ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ¹
[87] στείχοντας ἐς τόδ' ἄντρον· ἀμφὶ δ' αὐχέσι
[88] τεύχη φέρονται κενά, βορᾶς κεχρημένοι,
[89] κρωσσούς θ' ὑδρηλούς. ὡ ταλαίπωροι ξένοι,
[90] τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἵσασι δεσπότην
[91] Πολύφημον οἴός ἐστιν, ἄξενον στέγην
[92] τήνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
[93] τὴν ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
[94] ἀλλ' ἡσυχοι γίγνεσθ', ίν' ἐκπυθώμεθα
[95] πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον.
[96] [Οδυσσεύς]: ξένοι, φράσαιτ' ἀν νᾶμα ποτάμιον πόθεν
[97] δίψης ἄκος λάβοιμεν, εἴ τέ τις θέλει
[98] βορὰν ὁδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
[99] τί χρῆμα; Βρομίου πόλιν ξοιγμεν ἐσβαλεῖν·
[100] Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ.
[101] χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.
[102] [Σιληνός]: χαῖρ', ὡ ξέν', δστις δ' εἴ φράσον πάτραν τε σήν.
[103] [Οδυσσεύς]: Ἰθακος Ὁδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.
[104] [Σιληνός]: οἶδ' ἀνδρα, κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος.
[105] [Οδυσσεύς]: ἐκεῖνος οὔτός εἰμι· λοιδόρει δὲ μῆ·
[106] [Σιληνός]: πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;
[107] [Οδυσσεύς]: ἐξ Ἰλίου γε κάποδε Τρωικῶν πόνων.
[108] [Σιληνός]: πῶς; πορθμὸν οὐκ ἥδησθα πατρώας χθονός;
[109] [Οδυσσεύς]: ἀνέμων θύελλαι δεῦρο μ' ἥρπασαν βίᾳ.
[110] [Σιληνός]: παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἔξαντλεῖς ἐμοί.
[111] [Οδυσσεύς]: ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
[112] [Σιληνός]: ληστὰς διώκων οἱ Βρόμιον ἀνήρπασαν.
[113] [Οδυσσεύς]: τίς δ' ἥδε χώρα καὶ τίνες ναίουσί νιν;
[114] [Σιληνός]: Αἴτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.
[115] [Οδυσσεύς]: τείχη δὲ ποῦ στι καὶ πόλεως πυργώματα;
[116] [Σιληνός]: οὐκ εἴσι· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένε.
[117] [Οδυσσεύς]: τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἦ θηρῶν γένος;
[118] [Σιληνός]: Κύκλωπες, ἄντρ' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.

- [119] [Οδυσσεύς]: **τίνος κλύοντες; ή δεδήμευται κράτος;**
 [120] [Σιληνός]: **νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.**
 [121] [Οδυσσεύς]: **σπείρουσι δ'— ή τῷ ζῶσι; — Δήμητρος στάχυν;**
 [122] [Σιληνός]: **γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾶ.**
 [123] [Οδυσσεύς]: **Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ροαῖς;**
 [124] [Σιληνός]: **ῆκιστα· τοιγὰρ ἄχορον οἰκοῦσι χθόνα.**
 [125] [Οδυσσεύς]: **φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους;**
 [126] [Σιληνός]: **γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.**
 [127] [Οδυσσεύς]: **τί φῆς; βορᾶς χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνω;**
 [128] [Σιληνός]: **οὐδεὶς μολὼν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.**
 [129] [Οδυσσεύς]: **αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ 'στιν; ή δόμων ἔσω;**
 [130] [Σιληνός]: **φροῦρος πρὸς Αἴτνη θῆρας ἰχνεύων κυσίν.**
 [131] [Οδυσσεύς]: **οἴσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;**
 [132] [Σιληνός]: **οὐκ οἶδ', Οδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρώημεν ἄν.**
 [133] [Οδυσσεύς]: **ὅδησον ήμιν σίτον, οῦ σπανίζομεν.**
 [134] [Σιληνός]: **οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἴπον, ἄλλο πλὴν κρέας.**
 [135] [Οδυσσεύς]: **ἄλλ' ήδυ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.**
 [136] [Σιληνός]: **καὶ τυρὸς ὄπιας ἔστι καὶ βοὸς γάλα.**
 [137] [Οδυσσεύς]: **ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρέπει.**
 [138] [Σιληνός]: **σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;**
 [139] [Οδυσσεύς]: **οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.**
 [140] [Σιληνός]: **ὦ φίλατας' εἰπών, οῦ σπανίζομεν πάλαι.**
 [141] [Οδυσσεύς]: **καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.**
 [142] [Σιληνός]: **δον ἔξεθρεψα ταῖσδ' ἐγώ ποτ' ἀγκάλαις;**
 [143] [Οδυσσεύς]: **ό Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθης.**
 [144] [Σιληνός]: **ἐν σέλμασιν νεώς ἔστιν, ή φέρεις σύ νιν;**
 [145] [Οδυσσεύς]: **ὅδ' ἀσκὸς δς κεύθει νιν· ὡς δρᾶς, γέρον.**
 [146] [Σιληνός]: **οῦντος μὲν οὐδ' ἀν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.**
 [147] [Οδυσσεύς]: **ναί·**
 [147a] **δίς γὰρ τόσον πῶμ' ὅσον ἄν ἔξ ἀσκοῦ ρυῃ.**
 [148] [Σιληνός]: **καλήν γε κρήνην εἴπας ἡδεῖάν τ' ἐμοί.**
 [149] [Οδυσσεύς]: **βούλη σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;**
 [150] [Σιληνός]: **δίκαιοιν· ή γὰρ γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ.**
 [151] [Οδυσσεύς]: **καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἀσκοῦ μέτα.**
 [152] [Σιληνός]: **φέρ' ἐκπάταξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.**
 [153] [Οδυσσεύς]: **ἰδού·**
 [153b] [Σιληνός]: **παπαιάξ, ὡς καλὴν ὄσμὴν ἔχει.**
 [154] [Οδυσσεύς]: **εῖδες γὰρ αὐτήν;**
 [154b] [Σιληνός]: **οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφραίνομαι.**
 [155] [Οδυσσεύς]: **γεῦσαι νυν, ὡς ἄν μὴ λόγω 'παινῆς μόνον.**
 [156] [Σιληνός]: **βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.**
 [157] **ἄ ἄ ἄ.**
 [158] [Οδυσσεύς]: **μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;**
 [159] [Σιληνός]: **ὦστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.**
 [160] [Οδυσσεύς]: **πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.**
 [161] [Σιληνός]: **χάλα τὸν ἀσκὸν μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.**
 [162] [Οδυσσεύς]: **ἐκφέρετέ νυν τυρεύματ' ή μήλων τόκον.**
 [163] [Σιληνός]: **δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.**
 [164] **ώς ἐκπιεῖν γ' ἄν κύλικα μαινοίμην μίαν,**
 [165] **πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,**
 [166] **ρῆψαι τ' ἔς ἄλμην Λευκάδος πέτρας ἄπο,**
 [167] **ἄπαξ μεθυσθεὶς καταβαλών τε τὰς ὄφρυς.**

- [168] ώς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·
[169] ἵν' ἔστι τουτί τ' ὄρθον ἐξανιστάναι
[170] μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ παρεσκευασμένου
[171] ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὄρχηστύς θ' ἄμα
[172] κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ οὐ κυνήσομαι
[173] τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
[174] κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὄφθαλμὸν μέσον;
[175] [Χορός]: ἄκου', Ὄδυσσεὺ· διαλαλήσωμέν τί σοι.
[176] [Οδυσσεύς]: καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
[177] [Χορός]: ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἐλένην τε χειρίαν;
[178] [Οδυσσεύς]: καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.
[179] [Χορός]: οὔκουν, ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,
[180] ἄπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει,
[181] ἐπεὶ γε πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη;
[182] τὴν προδότιν, ἡ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
[183] περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσεον
[184] κλῳὸν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα
[185] ἔξεπτοιήθη, Μενέλεων, ἀνθρώπιον
[186] λῷστον, λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
[187] φῦναι γυναικῶν ὥφελ' — εἰ μὴ 'μοὶ μόνῳ.
[188] [Σιληνός]: ἴδοù τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα,
[189] ἄναξ Ὄδυσσεὺ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί,
[190] πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.
[191] φέρεσθε· χωρεῖθ' ὡς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
[192] βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εύίσου.
[193] —οἴμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;
[194] [Οδυσσεύς]: ἀπολώλαμεν γάρ, ὃ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;
[195] [Σιληνός]: ἔσω πέτρας τῆσδ', οὖπερ ἂν λάθοιτέ γε.
[196] [Οδυσσεύς]: δεινὸν τόδ' εἴπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.
[197] [Σιληνός]: οὐ δεινόν· είσὶ καταψυγὰ πολλὰ πέτρας.
[198] [Οδυσσεύς]: οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τὰν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι,
[199] εἰ φευξόμεσθ' ἔν' ἄνδρα, μυρίον δ' ὄχλον
[200] Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὸν ἀσπίδι.
[201] ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς,
[202] ἡ ζῶντες αῖνον τὸν πάρος συσσώσομεν.
[203] [Κύκλωψ]: ἄνεχε· πάρεχε· τί τάδε· τίς ἡ ράθυμία;
[204] τί βακχιάζετ'; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
[205] οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα.
[206] πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
[207] ἦ πρός γε μαστοῖς εἰσι χύπὸ μητέρων
[208] πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίνοις τ' ἐν τεύχεσιν
[209] πλήρωμα τυρῶν ἐστιν ἐξημελγμένον;
[210] τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
[211] δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.
[212] [Χορός]: ἴδού, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν,
[213] καὶ τάστρα καὶ τὸν Ωρίωνα δέρκομαι.
[214] [Κύκλωψ]: ἄριστόν ἐστιν εῦ παρεσκευασμένον;
[215] [Χορός]: πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εύτρεπής ἔστω μόνον.
[216] [Κύκλωψ]: ἦ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέω;
[217] [Χορός]: ὕστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἦν θέλης, δόλον πίθον.
[218] [Κύκλωψ]: μήλειον ἦ βόειον ἷ μεμιγμένον;
[219] [Χορός]: ὕν ἀν θέλης σύ, μὴ 'μὲ καταπίης μόνον.

- [220] [Κύκλωψ]: ἡκιστ'· ἐπεί μ' ἀν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
[221] πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἀν ύπὸ τῶν σχημάτων.
[222] ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὄρῳ πρὸς αὐλίοις;
[223] λησταί τινες κατέσχον ἢ κλῶπες χθόνα;
[224] ὄρῳ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
[225] στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους,
[226] τεύχη τε τυρῶν συμμιγῆ, γέροντά τε
[227] πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.
[228] [Σιληνός]: ὕμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
[229] [Κύκλωψ]: ύπὸ τοῦ; τίς ἐς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
[230] [Σιληνός]: ύπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἴων φέρειν.
[231] [Κύκλωψ]: οὐκ ἥσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;
[232] [Σιληνός]: ἔλεγον ἐγὼ τάδ· οἱ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα·
[233] καὶ τὸν γε τυρὸν οὐκ ἐῶντος ἥσθιον
[234] τούς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δῆσαντες δὲ σὲ
[235] κλωῶ τριπήχει, κάτα τὸν ὄφθαλμὸν μέσον
[235a] [Σιληνός]: [[Zeile Lost]]
[236] τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἔξαμήσεσθαι βίᾳ,
[237] μάστιγί τ' εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν,
[238] κάπειτα συνδήσαντες ἐς θάδώλια
[239] τῆς υηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ¹
[240] πέτρους μοχλεύειν, ἢ 'ς μυλῶνα καταβαλεῖν.
[241] [Κύκλωψ]: ἄληθες; οὔκουν κοπίδας ὡς τάχιστ' ἵων
[242] θήξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
[243] ἐπιθεὶς ἀνάψεις; ὡς σφαγέντες αὐτίκα
[244] πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἄνθρακος
[245] θερμὴν ἔδοντος δαῖτα τῷ κρεανόμῳ,
[246] τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα.
[247] ὡς ἐκπλεώς γε δαιτός εἰμ' ὄρεσκόου·
[248] ἄλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένῳ
[249] ἐλάφων τε, χρόνιος δ' εἴμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
[250] [Σιληνός]: τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἡθάδων, ὡ δέσποτα,
[251] ἥδιον' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστί γε
[252] ἄλλοι πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφίκοντο ξένοι.
[253] [Οδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἀκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
[254] ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
[255] σῶν ἀσσον ἄντρων ἡλθομεν νεώς ἄπο.
[256] τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφου
[257] ἀπημπόλα τε κάδιδου πιεῖν λαβῶν
[258] ἐκῶν ἐκοῦσι, κούδεν ἦν τούτων βίᾳ.
[259] ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς ούδεν ὕν φησιν λέγει,
[260] ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρᾳ πωλῶν τὰ σά.
[261] [Σιληνός]: ἐγώ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'.
[261b] [Οδυσσεύς]: εἰ ψεύδομαι.
[262] [Σιληνός]: μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὡ Κύκλωψ,
[263] μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
[264] μὰ τὴν Καλυψώ τάς τε Νηρέως κόρας,
[265] τά θ' ιερὰ κύματ' ἵχθύων τε πᾶν γένος,
[266] ἀπώμοσ', ὡ κάλλιστον ὡ Κυκλώπιον,
[267] ὡ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγώ
[268] ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὗτοι κακοὶ
[269] οἱ παῖδες ἀπόλοινθ', οὓς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.

- [270] [Χορός]: αύτὸς ἔχ'. ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
[271] περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῆ λέγω,
[272] ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου· τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.
[273] [Κύκλωψ]: ψεύδεσθ· ἔγωγε τῷδε τοῦ Ραδαμάνθυος
[274] μᾶλλον πέποιθα καὶ δικαιότερον λέγω.
[275] Θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ω̄ ξένοι;
[276] ποδαποί; τίς ύμᾶς ἔξεπαίδευσεν πόλις;
[277] [Οδυσσεύς]: Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,
[278] πέρσαντες ἄστυ, πνεύμασιν θαλασσίοις
[279] σὴν γαῖαν ἔξωσθέντες ἥκομεν, Κύκλωψ.
[280] [Κύκλωψ]: Ἡ τῆς κακίστης οἱ μετήλθεθ' ἀρπαγὰς
[281] Ἐλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;
[282] [Οδυσσεύς]: οὔτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἔξηντληκότες.
[283] [Κύκλωψ]: αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
doch,
[284] γυναικὸς ἔξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.
[285] [Οδυσσεύς]: θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἴτιῶ βροτῶν.
[286] ἡμεῖς δέ σ', ω̄ θεοῦ ποντίου γεννυαῖς παῖ,
[287] ἵκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως·
[288] μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοι ἐσφιγμένους φίλους
[289] κτανεῖν βοράν τε δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις·
[290] οἱ τὸν σόν, ὕναξ, πατέρ' ἔχειν νεῶν ἔδρας
[291] ἐρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.
[292] ἰερεύς τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν
[293] Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες ἥ τε Σουνίου
[294] δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα
[295] Γεραίστιοί τε καταφυγαί· τὰ θ' Ἑλλάδος
[296] δύσφρον' ὄνείδη Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·
[297] ὕν καὶ σὺ κοινοῖ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοὺς
[298] οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ, τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.
[299] νόμος δὲ θυητοῖς, εἰ λόγους ἀποστρέψῃ,
[300] ἵκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους
[301] ξένιά τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
[302] οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη
[303] ὄβελοῖσι υηδὺν καὶ γνάθον πλῆσαι σέθεν.
[304] ἄλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἔχήρωσ' Ἑλλάδα,
[305] πολλῶν νεκρῶν πιοῦσσα δοριπετῆ φόνον,
[306] ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὠλεσεν
[307] πολιούς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους
[308] σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,
[309] ποῖ τρέψεταί τις; ἄλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ·
[310] πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εύσεβὲς
[311] τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
[312] κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο.
[313] [Σιληνός]: παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν
[314] μηδὲν λίπης τοῦδ', ἦν τε τὴν γλῶσσαν δάκης,
[315] κομψὸς γενήση καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.
[316] [Κύκλωψ]: ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός,
[317] τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ λόγων εύμορφίαι.
[318] ἄκρας δ' ἐναλίας ἀς καθίδρυται πατήρ
[319] χαίρειν κελεύω· τί τάδε προυστήσω λόγω;
[320] Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε,

[321] ούδ' οἶδ' ὅ τι Ζεύς ἐστ' ἔμοϊ κρείσσων θεός.
[322] οὐ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὡς δ' οὐ μοι μέλει,
[323] ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὅμβρον ἐκχέη,
[324] ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγνυ' ἔχων σκηνώματα,
[325] ἡ μόσχον ὄπτὸν ἡ τι θήρειον δάκος
[326] δαιινύμενος, εὗ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
[327] ἐπεκπιῶν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
[328] κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
[329] ὅταν δὲ βιρέας χιόνα Θρήκιος χέη,
[330] δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλῶν ἐμὸν
[331] καὶ πῦρ ἀναίθων— χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
[332] ἡ γῆ δ' ἀνάγκη, κἄν θέλῃ κἄν μὴ θέλῃ,
[333] τίκτουσα ποίαν τάμα πιαίνει βοτά.
[334] ἀγὼ οὔτινι θύω πλὴν ἔμοί, θεοῖσι δ' οὕ,
[335] καὶ τῇ μεγίστῃ, γαστρὶ τῇδε, δαιμόνων.
[336] ὡς τούμπιεῖν γε κὰμφαγεῖν τούφ' ἡμέραν
[337] Ζεὺς οὗτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσιν,
[338] λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν. οἱ δὲ τοὺς νόμους
[339] ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
[340] κλαίειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
[341] οὐ παύσομαι δρῶν εὖ— κατεσθίων τε σέ.
[342] ξένιά τε λήψη τοιάδ', ὡς ἄμεμπτος ὡ,
[343] πῦρ καὶ πατρῶν τόνδε λέβητά γ', δος ζέσας
[344] σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
[345] ἀλλ' ἔρπετ' εἰσω, τῷ κατ' αὐλιον θεῷ
[346] ἵν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εύωχῆτέ με.

[347] [Οδυσσεύς]: αἰαῖ, πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν
[348] θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
[349] γνώμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
[350] ὡ Παλλάς, ὡ δέσποινα Διογενὲς θεά,
[351] νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἰλίου
[352] πόνους ἀφίγμαι κάπι κινδύνου βάθρα.
[353] σύ τ', ὡ φαεννῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας
[354] Ζεῦ ξένι', ὅρα τάδ· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
[355] ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς τὸ μηδὲν ὧν θεός.

Chor

Strophe

[356] [Χορός]: Εύρείας φάρυγγος, ὡ Κύκλωψ,
[357] ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὡς ἔτοιμά σοι
[358] ἐφθὰ καὶ ὄπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἄπο
[359] χναύειν, βρύκειν,
[359a] κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
[360] δασυμάλλω ἐν αἰγίδι κλινομένω.

Mesode

[361] [Χορός]: Μή μοι μὴ προσδίδου·
[362] μόνος μόνω γέμιζε πορθμίδος σκάφος.
[363] χαιρέτω μὲν αὐλίς ἄδε,
[364] χαιρέτω δὲ θυμάτων
[365] ἀποβώμιος ἀν ἔχει θυσίαν
[366] Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενικῶν
[367] κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ.

Antistrophe

[369] [Χορός]: Νηλής, ὡ τλάμον, ὅστις δωμάτων
[370] έφεστίους ξενικοὺς ἵκτηρας ἐκθύει δόμων,
[372] κόπτων βρύκων
[373] έφθά τε δαινύμενος, μυστηροῖσι τ' ὄδοισιν
[374] ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα,
[374a] [Χορός]: [Zeile lost]

Μή μοι μὴ προσδίδου·

μόνος μόνω γέμιζε πορθμίδος σκάφος.

[374d]

[374e]

[374f]

Episode

[375] [Οδυσσεύς]: Ὡς Ζεῦ, τί λέξω, δείν' ίδων ἄντρων ἔσω

[376] κού πιστά, μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν

[377] [Χορός]: τί δ' ἔστ', Όδυσσεο; μῶν τεθοίναται σέθεν

[378] φίλους ἐταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;

[379] [Οδυσσεύς]: δισσούς γ' ἀθρήσας κάπιβαστάσας χεροῖν,

[380] οἱ σαρκὸς εἴχον εύτραφέστατον πάχος.

[381] [Χορός]: πῶς, ὡς ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;

[382] [Οδυσσεύς]: ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα,

[383] ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ύψηλῆς δρυδὸς

[384] κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,

[385] τριστῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος.

[386] ἐπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ

[387] ἔστρωσεν εύνην πλησίον πυρὸς φλοιγί.

[388] κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,

[389] μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐσχέας γάλα.

[390] σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὔρος τριῶν

[391] πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
[392] καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,
[393] ὅβελούς τ', ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
[394] ξεστοὺς δὲ δρεπάνω τάλλα, παλιούρου κλάδων,
[395] Αίτναιά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις.
[396] ὡς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
[397] Ἀΐδου μαγείρω, φῶτε συμμάρψας δύο
[398] ἔσφαζ' ἔταίρων τῶν ἐμῶν, ὥσθμῷ θ' ἐνὶ¹
[399] τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκήλατον,
[400] τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδός,
[401] παίων πρὸς ὁξὺν στόνυχα πετραίου λίθου,
[402] ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαρπάσας
[403] λάβρω μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί²
[404] τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἐψεσθαι μέλη
[405] ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὄφθαλμῶν χέων
[406] ἔχριμπτόμην Κύκλωπι κάδιακόνουν·
[407] ἄλλοι δ' ὅπως ὅρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
[408] πτήξαντες εῖχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνīν χροί.
[409] ἐπεὶ δ' ἔταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
[410] ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἔξιεὶς βαρύν,
[411] ἐσῆλθε μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
[412] Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
[413] λέγων τάδ· Ὡ τοῦ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ,
[414] σκέψαι τόδ' οἶον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο
[415] θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος.
[416] δ δ' ἔκπλεως ὧν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
[417] ἐδέξατ' ἕσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας
[418] κάπήνεσ' ἄρας χεῖρα· Φίλτατε ξένων,
[419] καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
[420] ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπησθόμην ἐγὼ,
[421] ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιγνώσκων ὅτι
[422] τρώσει νιν οῖνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
[423] καὶ δὴ πρὸς ὡδὰς εἴρπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγχέων
[424] ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ.
[425] ἄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς
[426] ἄμουσ', ἐπηχεῖ δ' ἄντρον. ἔξελθὼν δ' ἐγὼ
[427] σιγῇ. σὲ σῶσαι κάμ', ἐὰν βούλῃ, Θέλω.
[428] ἀλλ' εἴπατ' εἴτε χρήζετ' εἴτ' οὐ χρήζετε
[429] φεύγειν ἄμεικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
[430] ναίειν μέλαθρα Δαναίδων νυμφῶν μέτα.
[431] δο μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατὴρ τάδ' ἤνεσεν.
[432] ἀλλ' ἀσθενὴς γὰρ κάποκερδαίνων ποτοῦ,
[433] ώσπερ πρὸς ίξῷ τῇ κύλικι λελημένος
[434] πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ— νεανίας γὰρ εἴ—
[435] σώθητι μετ' ἐμοῦ καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
[436] Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῆ.
[437] [Χορός]: ὡ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἵδοιμεν ἡμέραν,
[438] Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.
[439] ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
[440] χηρεύομεν. —τὸν δ' οὐκ ἔχομεν κατ' αὖ φαγεῖν.
[441] [Οδυσσεύς]: ἄκουε δή νυν ἦν ἔχω τιμωρίαν
[442] θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγήν.

- [443] [Χορός]: λέγ', ώς Άσιάδος ούκ ἀν ἥδιον ψόφον
- [444] κιθάρας κλύοιμεν ἡ Κύκλωπ' ὄλωλότα.
- [445] [Οδυσσεύς]: ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
- [446] Κύκλωπας ἡσθεὶς τῷδε Βακχίου ποτῷ.
- [447] [Χορός]: ξυνῆκ'. ἔρημον ξυλλαβών δρυμοῖσί νιν
- [448] σφάξαι μενοινᾶς, ἡ πετρῶν ὕσαι κάτω.
- [449] [Οδυσσεύς]: οὐδὲν τοιοῦτον· δόλιος ἡ πιθυμία.
- [450] [Χορός]: πῶς δαί; σοφόν τοι σ' ὅντ' ἀκούομεν πάλαι.
- [451] [Οδυσσεύς]: κώμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων
- [452] ώς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
- [453] μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
- [454] ὅταν δ' ὑπνώσσῃ Βακχίου νικώμενος
- [455] ἀκρεμῶν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,
- [456] ὃν φασγάνω 'γὰ τῷδ' ἀποξύνας ἄκρον,
- [457] ἐς πῦρ καθῆσω· κἀθ', ὅταν κεκαυμένον
- [458] ἵδω νιν, ἄρας θερμὸν ἐς μέσην βαλῶ
- [459] Κύκλωπος ὄψιν, ὅμμα τ' ἐκτήξω πυρί.
- [460] ναυπηγίαν δ' ὧσεί τις ἀρμόζων ἀνήρ
- [461] διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
- [462] οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φαεσφόρῳ
- [463] Κύκλωπος ὄψει καὶ συναυανῷ κόρας.
- [464] [Χορός]: Ιοὺ ιού,
- [465] γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὔρήμασιν.
- [466] [Οδυσσεύς]: κάπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
- [467] νεὼς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος
- [468] διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῷ χθονός.
- [469] [Χορός]: ἔστ' οὖν ὅπως ἀν ὠσπερεὶ σπονδῆς θεοῦ
- [470] κάγὼ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὅμματα
- [471] δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.
- [472] [Οδυσσεύς]: δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός· οὐ ξυλληπτέον.
- [473] [Χορός]: ώς κὰν ἀμαξῶν ἐκατὸν ἀραίμην βάρος,
- [474] εὶ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου
- [475] ὀφθαλμὸν ὠσπερ σφηκιὰν ἐκθύψομεν.
- [476] [Οδυσσεύς]: σιγᾶτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
- [477] χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
- [478] πείθεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
- [479] τοὺς ἔνδον ὅντας οὐ μόνος σωθήσομαι.
- [480] καίτοι φύγοιμ' ἄν, κάκβέβηκ' ἄντρου μυχῶν·
- [481] ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
- [482] ξὺν οἴσπερ ἥλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

Chor

Anapäste

- [483] [Χορός]: ἄγε, τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
- [484] ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὄχμάσας
- [485] Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὕσας
- [486] λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;
- [487] σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
- [488] ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
- [490] σκαιὸς ἀπωδὸς καὶ κλαυσόμενος

- [491] χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων
 [492] φέρε νιν κώμοις παιδεύσωμεν
 [493] τὸν ἀπαίδευτον·
 [494] πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.

Strophe 1

- [495] [Ημιχ. Χορός]: **μάκαρ ὄστις εύιάζει**
 [496] βοτρύων φίλαισι πηγαῖς
 [497] ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθείς,
 [498] φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων
 [499] ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν
 [500] χλιδανῆς ἔχων ἐταίρας
 [501] μυρόχριστος λιπαρὸν βό
 [502] στρυχον, αὐδᾶ δέ· Θύραν τίς οἴξει μοι;

Strophe 2

- [503] [Κύκλωψ]: **παπαπᾶ· πλέως μὲν οἶνου,**
 [504] γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥβῃ,
 [505] **σκάφος ὄλκὰς ὡς γεμισθεὶς**
 [506] ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας.
 [507] **ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὔφρων**
 [508] ἐπὶ κῶμον ἥρος ὄραις
 [509] ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
 [510] φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ', ἀσκὸν ἔνδος μοι.

Strophe 3

- [511] [Χορός]: **καλὸν ὅμμασιν δεδορκῶς**
 [512] **Καλὸς ἐκπερᾶ μελάθρων.**
 [513] —παπαπᾶ· φιλεῖ τις ἡμάς. -
 [514] λύχνα δ' ἀμμένον δαία σὸν
 [515] χρόα χώς τέρεινα νύμφα
 [516] δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
 [517] στεφάνων δ' οὐ μία χροιὰ
 [518] περὶ σὸν κράτα τάχ' ἔξομιλήσει.

Episode

- [519] [Οδυσσεύς]: **Κύκλωψ, ἄκουσον· ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου**
 [520] **τούτου τρίβων εἴμ', δὸν πιεῖν ἔδωκά σοι.**
 [521] [Κύκλωψ]: **ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;**
 [522] [Οδυσσεύς]: **μέγιστος ἀνθρώποισιν ἐς τέρψιν βίου.**
 [523] [Κύκλωψ]: **ἔρυγγάνω γοῦν αύτὸν ἡδέως ἐγώ.**
 [524] [Οδυσσεύς]: **τοιόσδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.**
 [525] [Κύκλωψ]: **θεὸς δ' ἐν ἀσκῷ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων;**
 [526] [Οδυσσεύς]: **ὅπου τιθῆ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εύπετής.**
 [527] [Κύκλωψ]: **οὐ τοὺς θεοὺς χρὴ σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασιν.**
 [528] [Οδυσσεύς]: **τί δ', εἴ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;**
 [529] [Κύκλωψ]: **μισῶ τὸν ἀσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.**
 [530] [Οδυσσεύς]: **μένων νυν αύτοῦ πῖνε κεύθυμει, Κύκλωψ.**
 [531] [Κύκλωψ]: **οὐ χρή μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;**

- [532] [Οδυσσεύς]: ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερος φανῆ.
- [533] [Κύκλωψ]: διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.
- [534] [Οδυσσεύς]: πυγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.
- [535] [Κύκλωψ]: μεθύω μέν, ἔμπας δ' οὕτις ἀν ψαύσειέ μου.
- [536] [Οδυσσεύς]: ὡς τάν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.
- [537] [Κύκλωψ]: ἡλίθιος ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ.
- [538] [Οδυσσεύς]: ὃς δ' ἀν μεθυσθείς γ' ἐν δόμοις μείνῃ, σοφός.
- [539] [Κύκλωψ]: τί δρῶμεν, ὡς Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
- [540] [Σιληνός]: δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ;
- [541] [Κύκλωψ]: καὶ μὴν λαχνώδες τ' οῦδας ἀνθηρᾶς χλόης
- [542] [Σιληνός]: καὶ πρός γε θάλπος ἡλίου πίνειν καλόν.
- [543] κλίθητί νύν μοι πλευρὰ θεὶς ἐπὶ χθονός.
- [544] [Κύκλωψ]: ἰδού.
- [545] τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὅπισθε μου τίθης;
- [546] [Σιληνός]: ὡς μὴ παριών τις καταβάλῃ.
- [546b] [Κύκλωψ]: πίνειν μὲν οὖν
- [547] κλέπτων σὺ βούλη· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον.
- [548] σὺ δ', ὡς ξέν', εἰπὲ τούνομ' ὅ τι σε χρὴ καλεῖν.
- [549] [Οδυσσεύς]: Οὔτιν· χάριν δὲ τίνα λαβών σ' ἐπαινέσω;
- [550] [Κύκλωψ]: πάντων σ' ἐταίρων ὕστερον θοινάσομαι.
- [551] [Σιληνός]: καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
- [552] [Κύκλωψ]: οὗτος, τί δρᾶς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;
- [553] [Σιληνός]: οὐκ, ἀλλ' ξμ' οὗτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
- [554] [Κύκλωψ]: κλαύσῃ, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
- [555] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί', ἐπεί μού φησ' ἔραν ὄντος καλοῦ.
- [556] [Κύκλωψ]: ἔγχει, πλέων δὲ τὸν σκύφον. δίδου μόνον.
- [557] [Σιληνός]: πῶς οὖν κέκραται; φέρε διασκεψώμεθα.
- [558] [Κύκλωψ]: ἀπολεῖς· δὸς οὕτως.
- [558b] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἀν γέ σε
- [559] στέφανον ἴδω λαβόντα γεύσωμαί τ' ἔτι . . .
- [560] [Κύκλωψ]: ὡς οἰνοχόος ἄδικος.
- [560b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὡς οἶνος γλυκύς.
- [561] ἀπομυκτέον δέ σοι ἐστιν ὡς λήψῃ πιεῖν.
- [562] [Κύκλωψ]: ἰδού, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἱ τρίχες τέ μου.
- [563] [Σιληνός]: Θέες νυν τὸν ἀγκῶν' εύρυθμως, κἄτ' ἔκπιε,
- [564] ὥσπερ μ' ὄρᾶς πίνοντα— χώσπερ οὐκ ἐμέ.
- [565] [Κύκλωψ]: ἄ ἄ, τί δράσεις;
- [565b] [Σιληνός]: ἡδέως ἡμύστισα.
- [566] [Κύκλωψ]: λάβ', ὡς ξέν', αὐτὸς οἰνοχόος τέ μοι γενοῦ.
- [567] [Οδυσσεύς]: γιγνώσκεται γοῦν ἡ ἄμπελος τὴμῇ χερί.
- [568] [Κύκλωψ]: φέρ' ἔγχεόν νυν.
- [568b] [Οδυσσεύς]: ἔγχέω, σίγα μόνον.
- [569] [Κύκλωψ]: χαλεπὸν τόδ' εἴπας, ὅστις ἀν πίνη πολύν.
- [570] [Οδυσσεύς]: ίδοὺ λαβών ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης.
- [571] συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πώματι.
- [572] [Κύκλωψ]: παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.
- [573] [Οδυσσεύς]: κἀν μὲν σπάσης γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,
- [574] τέγξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὑπνον βαλεῖ,
- [575] ἥν δ' ἐλλίπης τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος.
- [576] [Κύκλωψ]: ίοὺ ίού,
- [577] ὡς ἔξενευσα μόγις· ἄκρατος ἡ χάρις.
- [578] ὁ δ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ

- [579] τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διός τε τὸν θρόνον
[580] λεύσσω, τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας.
[581] —οὐκ ἂν φιλήσαιμ· — αἱ Χάριτες πειρῶσί με.
[582] ἄλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι.
[583] κάλλιστα, νὴ τὰς Χάριτας. —ἡδομαι δέ πως
[584] τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἡ τοῖς θήλεσιν.
[585] [Σιληνός]: ἐγὼ γάρ ὁ Διός εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ;
[586] [Κύκλωψ]: ναὶ μὰ Δί', δὸν ἀρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου.
[587] [Σιληνός]: ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.
[588] [Κύκλωψ]: μέμφη τὸν ἑραστὴν κάντρυφας πεπωκότι;
[589] [Σιληνός]: οἴμοι· πικρότατον οἶνον ὅψομαι τάχα.
[590] [Οδυσσεύς]: ἄγε δῆ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῆ τέκνα,
[591] ἔνδον μὲν ἀνήρ· τῷ δ' ὕπνῳ παρειμένος
[592] τάχ' ἔξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὥθήσει κρέα.
[593] δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὥθει καπνὸν
[594] παρευτρέπισται· κούδεν ἄλλο πλὴν πυροῦν
[595] Κύκλωπος ὅψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνήρ ἔσῃ.
[596] [Χορός]: πέτρας τὸ λῆμα κάδαμαντος ἔξομεν.
[597] χώρει δ' ἐς οἴκους, πρίν τι τὸν πατέρα παθεῖν
[598] ἀπάλαμνον· ὡς σοι τάνθάδ' ἔστιν εὐτρεπῆ.
[599] [Οδυσσεύς]: "Ηφαιστός, ἄναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ
[600] λαμπρὸν πυρώσας ὅμμ' ἀπαλλάχθηθ' ἄπαξ,
[601] σύ τ', ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', "Υπνε,
[602] ἄκρατος ἐλθὲ Θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,
[603] καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις
[604] αὐτὸν τε ναύτας τ' ἀπολέσητ' Οδυσσέα
[605] ὑπ' ἀνδρός, ὡς θεῶν οὐδὲν ἡ βροτῶν μέλει.
[606] ἡ τὴν τύχην μὲν δαιμόν' ἡγείσθαι χρεών,
[607] τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.

Lyrik

- [625] συνθέντες ἄρθρα στόματος· ούδε πνεῖν ἐῶ,
 [626] οὐ σκαρδαμύσσειν ούδε χρέμπτεσθαι τινα,
 [627] ὡς μὴ 'ζεγερθῇ τὸ κακόν, ἔστ' ἀν δόμματος
 [628] ὅψις Κύκλωπος ἔξαμιλληθῇ πυρί.
- [629] [Χορός]: σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.
 [630] [Οδυσσεύς]: ἄγε νῦν ὅπιας ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν
 [631] ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἔστιν καλῶς.
 [632] [Χορός]: οὐκοῦν σὺ τάξεις οὕστινας πρώτους χρεῶν
 [633] καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἔκκαξιν τὸ φῶς
 [634] Κύκλωπος, ὡς ἀν τῆς τύχης κοινώμεθα;
 [635] [Χορός Α]: ἡμεῖς μέν ἐσμεν μακροτέρω πρὸ τῶν θυρῶν
 [636] ἔστωτες ὥθεῖν ἐς τὸν ὄφθαλμὸν τὸ πῦρ.
 [637] [Χορός Β]: ἡμεῖς δὲ χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
 [638] [Χορός Γ]: ταύτὸν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοὶ· τοὺς γὰρ πόδας
 [639] ἔστωτες ἐσπάσθημεν οὐκ οἴδ' ἐξ ὅτου.
 [640] [Οδυσσεύς]: ἔστωτες ἐσπάσθητε;
- [640b] [Χορός Δ]: καὶ τά γ' δόμματα
 [641] μέστ' ἔστιν ἡμῖν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
 [642] [Οδυσσεύς]: ἄνδρες πονηροὶ κούδεν οἶδε σύμμαχοι.
 [643] [Χορός]: ὅτιὴ τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτίρομεν
 [644] καὶ τοὺς ὄδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
 [645] τυπτόμενος, αὔτη γίγνεται πονηρία;
 [646] ἀλλ' οἴδ' ἐπωδὴν Ὄρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
 [647] ὡς αὐτόματον τὸν δαλὸν ἐς τὸ κρανίον
 [648] στείχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
 [649] [Οδυσσεύς]: πάλαι μὲν ἡδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,
 [650] νῦν δ' οἴδ' ἀμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις
 [651] χρῆσθαι μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
 [652] ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευε γ', ὡς εύψυχίαν
 [653] φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοὶς κτησώμεθα.
 [654] [Χορός]: δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
 [655] κελευσμάτων δ' ἔκατι τυφέσθω Κύκλωψ.

Lyrik

- [656] [Χορός]: ίώ ίώ· γενναιότατ' ὡ
 [657] θεῖτε σπεύδετ'. ἔκκαιτε τὰν ὄφρὺν
 [658] θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα
 [659] τυφέτω, καιέτω
 [660] τὸν Αἴτνας μηλονόμον.
 [661] τόρνευ', ἔλκε, μή σ' ἐξοδυνηθεὶς
 [662] δράσῃ τι μάταιον.
- [663] [Κύκλωψ]: ὕμοι, κατηνθρακώμεθ' ὄφθαλμοῦ σέλας.
- [664] [Χορός]: καλός γ' ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.
- [665] [Κύκλωψ]: ὕμοι μάλ', ὡς ὑβρίσμεθ', ὡς ὀλώλαμεν.
- [666] ἀλλ' οὕτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας
 [667] χαίροντες, ούδεν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
 [668] σταθεὶς φάραγγος τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.
- [669] [Χορός]: τί χρῆμ' ἀυτεῖς, ὦ Κύκλωψ;
- [669b] [Κύκλωψ]: ἀπωλόμην.
- [670] [Χορός]: αἰσχρός γε φαίνη.
- [670b] [Κύκλωψ]: κάπι τοῖσδε γ' ἄθλιος.

[671] [Χορός]: μεθύων κατέπεσες ἐς μέσους τοὺς ἄνθρακας;

[672] [Κύκλωψ]: Οὗτις μ' ἀπώλεστ.

[672b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' οὐδεὶς ἡδίκει.

[673] [Κύκλωψ]: Οὗτις με τυφλοῖ βλέφαρον.

[673b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' εἰ τυφλός.

[674] [Κύκλωψ]: ὡς δὴ σύ—

[674b] [Χορός]: καὶ πῶς σ' οὕτις ἀν θείη τυφλόν;

[675] [Κύκλωψ]: σκώπτεις. ὁ δ' Οὗτις ποῦ στιν;

[675b] [Χορός]: οὐδαμοῦ, Κύκλωψ.

[676] [Κύκλωψ]: ὁ ξένος, ἵν' ὄρθως ἐκμάθης, μ' ἀπώλεσεν,

[677] οἱ μιαρός, ὃς μοι δοὺς τὸ πῶμα κατέκλυσεν.

[678] [Χορός]: δεινὸς γάρ οἶνος καὶ παλαιέσθαι βαρύς.

[679] [Κύκλωψ]: πρὸς θεῶν, πεφεύγασ' ἢ μένουσ' ἔσω δόμων;

[680] [Χορός]: οὗτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα

[681] λαβόντες ἐστίκασι.

[681b] [Κύκλωψ]: ποτέρας τῆς χερός;

[682] [Χορός]: ἐν δεξιᾷ σου.

[682b] [Κύκλωψ]: ποῦ;

[682c] [Χορός]: πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.

[683] ἔχεις;

[683b] [Κύκλωψ]: κακόν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίον

[684] παίσας κατέαγα.

[684b] [Χορός]: καί σε διαφεύγουσί γε.

[685] [Κύκλωψ]: οὐ τῇδ' ἐπεὶ τῇδ' εἴπας;

[685b] [Χορός]: οὐ· ταύτῃ λέγω.

[686] [Κύκλωψ]: πῇ γάρ;

[686b] [Χορός]: περιάγου, κεῖσε, πρὸς τάριστερά.

[687] [Κύκλωψ]: οἵμοι γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.

[688] [Χορός]: ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν οὗτός ἐστί σου.

[689] [Κύκλωψ]: ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἰ;

[689b] [Οδυσσεύς]: τηλοῦ σέθεν

[690] φυλακᾶσι φρουρῶ σῶμ' Όδυσσέως τόδε.

[691] [Κύκλωψ]: πῶς εἴπας; δόνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις.

[692] [Οδυσσεύς]: ὅπερ γ' ὁ φύσας ὠνόμαζ' Όδυσσέα.

[693] δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας·

[694] κακῶς γάρ ἀν Τροίαν γε διεπυρωσάμην

[695] εἰ μή σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην.

[696] [Κύκλωψ]: αἰσι· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.

[697] τυφλὴν γάρ ὅψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη

[698] Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι

[699] δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισεν,

[700] πολὸν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον.

[701] [Οδυσσεύς]: κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγεις.

[702] ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἴμι καὶ νεώς σκάφος

[703] ἥσω 'πὶ πόντον Σικελὸν ἔς τ' ἐμὴν πάτραν.

[704] [Κύκλωψ]: οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῇσδ' ἀπορρήξας πέτρας

[705] αὐτοῖσι συνναύταισι συντρίψω βαλών.

[706] ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἴμι, καίπερ ὧν τυφλός,

[707] δι' ἀμφιτρῆτος τῇσδε προσβαίνων ποδί.

[708] [Χορός]: ήμεῖς δὲ συνναύται γε τοῦδ' Όδυσσέως

[709] δύντες τὸ λοιπὸν Βακχίω δουλεύσομεν.